Nr. 9. Stanisławów, dnia 1. maja 1922 Rok 2

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA STANISŁAWOWSKIEGO.

Adres Redakcji i Administracji: Wydział Prezydjalny Województwa Stanisławowskiego w Stanisławowie.

Wychodzi każdego 1. i 15. w miesiącu.

Cena egzemplarza pojedynczego 150 Mk. Całoroczna prenumerata 3.600 Mk.

Prenumeratę należy przesyłać pod adresem: Kancelarja Prezydjalna Województwa w Stanisławowie.

Dziennik Urzędowy przyjmuje ogłoszenia władz i urzędów, oraz ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają z ich stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj. Opłata za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce wynosi 40 Mk., za całą szpaltę 1600 Mk., za stronę 3500 MK., za ogłoszenie o zgubionych dokumentach 40 Mk od osoby i wiersza. Należytości za ogłoszenia należy przesyłać pod adresem: KANCELARJA PREZYDJALNA WOJEWÓDZWA W STANISŁAWOWIE.

Śp. LEOPOLD POPIEL

zastępca Wojewody Stanisławowskiego i Naczelnik Wydziału Prezydjalnego Województwa zmarł nagle w Tłumaczu dnia 21. kwietnia b. r. w 67. roku życia.

Śp. Zmarły ukończył gimnazjum w Stanisławowie, poczem poświęcił się studjom prawniczym na Uniwersytecie we Lwowie. Po ukończeniu studjów wstępuje do byłego Galicyjskiego Namiestnictwa. W służbie tej, jakkolwiek w państwie zaborczem, śp. Popiel nie zapomiał o tem, że jest Polakiem i wiernym Synem swojej ojczyzny i że dla Jej przyszłej chwały i potęgi pracuje. Myśl ta przyświecała Mu w całej jego urzędniczej karjerze, toteż pracował z całem zaparciem się, poświęcając wszystkie swoje siły ukochanemu przez się ideałowi: dla społeczeństwa i Ojczyzny.

Społeczeństwo nie zapomiało o jego zasługach, to też jako Starosta w Tłumaczu otrzymuje honorowe obywatelstwo miasta Tłumacza i Otynii

Po przejściu w stały stan spoczynku poświęca się całą duszą pracy obywatelskiej, biorąc żywy udział w towarzystwach oświatowych i dobroczynnych.

Na złotą wieść o zmartwychwstałej Ojczyźnie, staje znowu do pracy z zapałem iście młodzieńczym. Przy kreowaniu Województw małopolskich zostaje reaktywowany do czynnej służby i obejmuje początkowo Naczelnictwo Wydziału budżetowo-gospodarczego, następnie prezydjalnego Województwa Stanisławowskiego i zarazem stanowisko zastępcy Wojewody.

Nieubłagana w swem przeznaczeniu śmierć niespodziewanie kres położyła Jego życiu. Legł ciężko spracowany na posterunku, pozostawiając po sobie nigdy niezapomianą pamięć i szczery, serdeczny żal.

Pogrzeb śp. Popiela odbył się w Tłumaczu dnia 23. kwietnia b. r. na cmentarz miejscowy.

W smutnym tym obrzędzie wziął udział Pan Wojewoda osobiście z całem gronem urzędników Województwa i wszystkich Starostów z powiatów, deputacja wojskowości i Policji Państwowej z Okręgowym Komendantem na czele, oraz inne liczne miejscowe i zamiejscowe deputacje. Województwo Lwowskie reprezentował szef oddziału prezydjalno-personalnego w tem Województwie radca Doschot. Licznie zebrane tłumy publiczności dały dowód czci dla osoby Zmarłego. Sąsiednie Wojewódzwa przesłały na ręce Pana Wojewody wyrazy współczucia.

Cześć pamięci zacnego Męża.

Treść Działu Urzędowego.

Dział urzędowy.

I.

Wykaz Ustaw i Rozporządzeń, ogłoszonych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i w Monitorze Polskim, mających moc obowiązującą na terenie Województwa Stanisławowskiego.

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej:

Nr. 22. z dnia 3. kwietnia 1922.

Poz. 181. Ustawa z dnia 30. marca 1922. w przedmiocie zmiany terminu wejścia w życie ustawy z dnia 21. marca 1922 r. w przedmiocie przystąpienia Węgier do międzynarodowej Konwencji dotyczącej ochrony utworów literackich i artystycznych podpisanej w Bernie dnia 9. września 1886 r. a przejrżanej w Berlinie 13. listopada 1908 r. oraz do protokołu dodatkowego z dnia 20. marca 1914 r. do tejże Konwencji.

Poz. 183. Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27. lutego 1922 r. w sprawie zmiany artykułu 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5. sierpnia 1920 r. o dodatkach do płacy zasadniczej funkcjonarjuszy państwowych oraz załącznika Nr. 4 do tegoż artyułu.

Poz. 185. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13. marca 1922 r o włączeniu gminy Piotrkowce do powiatu Konińskiego.

Poz. 186. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 31. grudnia 1921 r. w przedmiocie wynagrodzenia za sekwestr cystern wagonowych.

Poz. 187. Rozporyąyzenie Ministra Przemysłu i handlu z dnia 17 marca 1922 r. w przedmiocie zmiany należytości za jednorazowe wypożyczenie i użycie cysterny.

Poz 188. Rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 10. lutego 1922 r. wprowadzające zmiany obowiązujących przepisów o organizacji prowincjonalnych władz administracyjnych ogólnego Zarządu t. j. Wojewodów i Urzędów Wojewódzkich na obszarze b. Dzielnicy Pruskiej.

Poz. 189. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 3. marca 1922 r. o opłacaniu przesyłek pocztowych przy nadaniu w obrocie wewnętrznym.

Poz. 190. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 18. marca 1922 r. o częściowem podwyższeniu opłat pocztowych.

Poz 192. Rozporządzenia Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 12. marca 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przedmiocie przekazania Państwowemu Bankowi Rolnemu administracji funduszami z kredytu przeznaczonego na pomoc rolną na mocy ustawy o nadaniu ziemi żołnierzom.

Poz. 139. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 20. marca 1922 r o bezpośredniej komunikacji towarowej między stacjami kolei polskiej i czecho-słowackiej.

Nr. 23 z 4. kwietnia 1922.

Poz. 193. Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Ministra Spraw Wojskowych i Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 12. marca

1922 r. w przedmiocie pomocy rolnej dla osadnictwa wojskowego.

Nr. 24. z 8. kwietnia 1922 r.

Poz. 198. Ustawa z dnia 24. marca 1922 r w przedmiocie zmiany ustawy z dnia 18. marca 1921 r. o przyznaniu kredytu trzech miljardów marek na pomoc rolną.

Poz. 199. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6. marca 1922 r. o przekazaniu Ministrowi Spraw Wewnętrznych zarządu wewnętrznych na obszarze b. Dzielnicy Pruskiej.

Poz. 204. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6. marca 1922 r. w przedmiocie przekazania Ministrowi Rolnictrwa i Dóbr Państwowych zarządu spraw rolnictwa i dóbr państwowych na obszarze b. dzielnicy pruskiej. Sprostowanie do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21. grudnia 1921 (Dz U. R P. Nr. 106 poz. 777).

Nr. 25. z 11. kwietnia 1922 r.

Poz. 209. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 18. marca 1922 r. o podwyższeniu taryfy telefonicznej.

Poz. 210. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 30. marca 1922 r. o wprowadzeniu na wązkotorowych kolejach prywatnych znajdujących się w zarządzie Dyrekcji Kolei Pańtwowych we Lwowie, nowej taryfy na przewóz osób, bagażu, psów, czasopism, broszur, książek oraz za zamówione pociągi i wagony.

Poz. 211 Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 1. kwietnia 1922 r. o podwyższeniu kwoty przekazów pocztowych i telegraficznych, pobrań oraz deklarowanej wartości prywatnych paczek i listów wartościowych w obrocie wewnętrznym.

Nr. 26. z 13. kwietnia 1922 r.

Poz. 213. Ustawa z dnia 6. kwietnia 1922 r o objęciu władzy państwowej nad ziemią Wileńską

Nr. 27. z 15. kwietnia 1922 r.

Poz. 217. Ustawa z dnia 23. marca 1922 r. o Państwowym Banku odbudowy.

Poz. 219. Ustawa z dnia 4. kwietnia 1922 r. w przedmiocie zmiany ustawy z dnia 10. maja 1919 r o ustaleniu i oszacowaniu świadczeń i strat wojennych.

Poz 220. Ustawa z dnia 7. kwietnia 1922 r. o Polskim Krajowym.

Poz. 221. Oświadczenie rządowe z dnia 27. marca 1922 r. w przedmiocie przystąpienia Stanów Zjednoczonych Brazylji do międzynarodowej Konwencji dotyczącej ochrony utworów literackich i artystycznych podpisanej w Bernie z dnia 9. września 1886 r. a przejrzanej w Berlinie dnia 13. listopada 1908 r. oraz do protokołu dodatkowego z dnia 20. marca 1914 r. do tejże Konwencji.

Poz. 223. Rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 1. kwietnia 1922 r. w przedmiocie zmiany rozporządzenia wykonawczego z dnia 22. marca 1921 r. o czasie pracy w zakładach handlowych.

Poz. 224. Rozporządzonia Ministrów Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości, Skarbu z dnia 11. kwietnia 1922 r. o przyjęciu zakładu wychowawczo-poprawczego w Przedzielnicy pod zarząd Ministerstwa Sprawiedliwości.

W Monitorze Polskim:

Nr. 83. z dnia 11. kwietnia 1922 r.

Poz 43. Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego z dnia 30. marca 1922 r. wydane w porozumieniu z Mini-Spraw Wewnętrznych o przedłużeniu terminu rejestracji mienia wywiezionego do Rosji lub Ukrainy.

II.

Okólniki Województwa do Starostw.

WYDZIAŁ PREZYDJALNY.

223.

L. 1626/pr. Stanisławów, dnia 4. kwietnia 1922.

Taubenschlag Rhiwa i tow. imigracja z Rosji; poszukiwania

Do wszystkich Panów Starostów.

Starostwo Husiatyńskie w Kopyczyńcach pismem z dnia 10. września 1921. L. 14679 skierowało na tymczasowy pobyt do Rzeszowa następujących imigrantów z Rosji: 1) Taubenschlag Rhiwa, 2) Taubenschlag Rywa, 3) Fröhlich Cinia, 4) Lorber Frieda, 5) Lorber Leib, 6) Korger Mania z obowiązkiem zgłoszenia się w Starostwie do dnia 18. września 1921. Wspomiani imigranci dotychczas nie zgłosili się do zaewidencjonowania a przeprowadzone dochodzenia wykazały, że imigranci opuścili pociąg w jednem z miast na linji Lwów—Rzeszów.

Polecam Panom Starostom zarządzić nad ewentualnem pojawianiem się wymienionych w powiecie scisłą inwigilację, a w razie przydybania odstawić ich do Starostwa w Rzeszowie donosząc o tem równocześnie Wydziałowi Prezydjalnemu Województwa.

Za Wojewodę POPIEL w. r.

224.

L. 2778/pr. Stanisławów, dnia 8. kwietnia 1922.

Zorganizowanie Okręgowego Towarzyśtwa „Polskiego Żałobnego Krzyża“ przy D. O. K. Lwów.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wojskowych poleciło Urzędowi Opieki nad Grobami Wojennymi przy D. O. K. Lwów, zorganizowanie Okręgowego Towarzystwa „Polskiego Żałobnego Krzyża“ którego zadaniem jest opieka i uporządkowanie grobów wojennych znajdujących się na terenie D. O. K. — bez różnicy narodowości, do czego Polska zobowiązała się Traktatem Wersalskim (art. 225—226). Kierownikiem Urzędu Opieki nad grobami wojennymi przy D. O. K. Lwów, jest urzędnik wojskowy Bruliński.

Polecam Panom Starostom udzielić Kierownikowi Urzędu Opieki nad Grobami Wojennymi poparcia przy ewentualnem zorganizowaniu powiatowych Oddziałów tego Towarzystwa.

Za Wojewodę POPIEL w. r.

225.

L. 2780/pr.

Stanisławów, dnia 5. kwietnia 1922.

Imigranci z Rosji; poszukiwania.

Do wszystkich Panów Starostów.

Wymienieni poniżej imigranci rosyjscy skierowani przez Starostwo Tarnopolskie w myśl okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 8. czerwca 1921. Nr. B. B. 396 na tymczasowy pobyt do Rzeszowa, dotychczas nie zgłosili się w Starostwie Rzeszowskiem i nie zostali tam zarejestrowani. — Polecam Panom Starostom nad ewentualnem pojawieniem się wymienionych zarządzić ścisłą inwigilację i w razie przydybania odstawić ich bezzwłocznie do Starostwa w Rzeszowie, donosząc o tem równocześnie Wydziałowi Prezydjalnemu tut. Województwa.

Lp.	IMIĘ i NAZWISKO	ilość osób	skierowani do Rzeszowa zarządz Star. w Tarnopolu z dn.	UWAGA
1.	Meier Billig	2.	10/X. 1921. L. 31591	
2.	Samuel Weintraub	2.	" " " "	
3.	Srul Sygall	2.	" " " "	
4.	Hersch Goldberg	2.	" " " "	
5.	Uscher Kerman	1.	" " " "	
6.	Berl Zacharin	3.	" " " "	
7.	Leib Dawid Schwarzmann	1.	" " " "	
8.	Cipoire Lipec	3.	" " " "	
9.	Buby Webstein	5.	" " " "	
10.	Jachnet Klezner	1.	" " " "	
11.	Szam Szlaka	1.	" " " "	
12.	Cymryny Milko	1.	" " " "	
13.	Iwan Mielnik	2.	" " " "	
14.	Abraham Laczka	1.	" " " "	

Za Wojewodę:
POPIEL w. r.

226.

L. 2781/pr. ex 1922

Stanisławów, dnia 11. kwietnia 1922.

Abraham Kantor i Izrael Fuchs poszukiwania.

Do wszystkich Panów Starostów.

Starostwo Husiatyńskie w Kopyczyńcach skierowało na tymczasowy pobyt do Rzeszowa imigrantów z Rosji Abrahama Kantora zarządzeniem z 7. września 1921 L. 14522 i Izraela Fuchsa zarządzeniem z 13. września 1921 L 14713. — Wymienieni dotychczas nie przybyli do Rzeszowa i miejsce ich pobytu nie jest wiadomem.

Polecam Panu Staroście zarządzić nad ewentualnem pojawieniem się wymienionych w powiecie ścisłą inwigjlację, a w razie przychwycenia odstawić ich bezzwłocznie do Starostwa w Rzeszowie donosząc o tem równocześnie Wydziałowi Prezydjalnemu Województwa z powołaniem się na niniejszy okólnik.

Za Wojewodę: POPIEL w. r

227.

L. 2782/pr.

Stanisławów, dnia 5 kwietnia 1922.

Borys Popow, poszukiwania.

Do wszystkich Panów Starostów.

Starostwo w Skałacie zarządzeniem z dnia 21. września 1921. L. 14778/5 skierowało na tymczasowy pobyt do Rzeszowa Borysa i Ninie Popow. — Wymienieni dotychczas nie przybyli do Rzeszowa.

Polecam Panom Starostom nad ewentualnem pojawieniem się wymienionych w powiecie zerządzić ścisłą inwigilację i w razie przydybania odstawić ich bezzwłocznie do Starostwa w Rzeszowie, donosząc o tem równocześnie Wydziałowi Prezydjalnemu Województwa.

Za Wojewodę POPIEL. w. r.

228.

L. 2849/pr

Stanisławów, dnia 5. kwietnia 1922.

Gierszyn Jankiel; poszukiwania.

Do wszystkich Panów Starostów.

Urząd Wojewódzki Nowogródzki zawiadomił mnie, że niejaki Gierszyn Jankiel, któremu na mocy okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 6. z dnia 8. czerwca 1921. r. wyznaczyło Starostwo Wilejskie na miejsce zamieszkania powiat Sokólski, po zameldowaniu się w Starostwie Sokólskiem wyjechał w niewiadomym kierunku i dotychczas nie powrócił. — Polecam Panom Starostom zarządzić nad ewentualnem pojawieniem się wymienionego w powiecie ścisłą inwigilację, a w razie przydybania odstawić do Starostwa Sokólskiego, Województwo Nowogródzkie, donosząc o tem równocześnie Wydziałowi Prezydjalnemu tut. Województwa.

Za Wojewodę POPIEL w. r.

229.

L. 2883/pr.

Stanisławów, dnia 5. kwietnia 1922.

Nielżyna Tatjana; poszukiwania.

Do wszystkich Panów Starostów.

Obywatelka rosyjska Tatjana Nielżyna zarejestrowana w Starostwie Skierniewieckiem i na własną prośbę wymeldowania do Bydgoszczy nie zgłosiła się dotychczas w nowem miejscu pobytu.

Polecam Panu Staroście nad ewentualnem pojawieniem się wymienionej w powiecie zarządzić ścisłą inwigilację, a w razie przydybania donieść Wydziałowi Prezydjalnemu tutejszego Województwa.

Rysopis poszukiwanej:

Lat 36, urodzona w Achańskim pow. Permskiej gub. wzrostu średniego, oczy piwne, twarz okrągła, kolor włosów ciemno blond.

Za Wojewodę POPIEL w. r.

230.

L. 2884/pr.

Stanisławów, dnia 4. kwietnia 1922.

Mozgo Mikołaj; poszukiwania.

Do wszystkich Panów Starostów.

Na zasadzie okólnika Nr. 6. Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 8. czerwca 1921. Starostwo Wilejskie zarządziło wysiedlenie do Rosji Mozgo Mikołaja, syna Jana, lat 26, pochodzącego z powiatu Lepolskiego g. Witebskiej. — Mozga znajdował się na Etapie urzędu Emigracyjnego w Hołodecznie, skąd zbiegł w niewiadomym kierunku.

Polecam Panom Starostom zarządzić nad ewentualnem pojawieniem się wymienionego w powiecie

ścisłą inwigilację i w razie przydybania wysiedlić go bezzwłocznie z granic Państwa przez punkt graniczny Podwołoczyska, donosząc o tem równocześnie Wydziałowi Prezydjalnemu Województwa.

Za Wojewodę: POPIEL w. r.

231.

L 2996/pr.

Stanisławów, dnia 3. kwietnia 1922.

William Krapp — poszukiwania spadkobierców.

Do wszystkich Panów Starostów.

Według reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 22. marca 1922 Nr. A K. 932 został Konsul Rzeczypospolitej Polskiej w Bufallo Nowy York 761—765 Fillmore Avenne uwiadomiony przez „Industrial Accident Bureau“ iż William Krapp został zabity podczas pracy w „The Albert A. Albrecht Co“ w Detroit Mich.

Zmarły miał pozostawić rodziców w Małopolsce, których adres bliższy nie jest znany.

Według prawa amerykańskiego rodzicom śp. Williama Krappa, przysługuje prawo do odszkodowania za śmierć ich syna. Celem jednak otrzymania tegoż odszkodowania, potrzebnem będzie, aby rodzice nieboszczyka wypełnili formularz do tego celu przeznaczony, czyli złożyli podanie o odszkodowanie (Claim for Compensation). Wszelkie próby czynione przez Konsulat celem odnalezienia osoby, którąby znała nieboszczyka względnie mogłaby udzielić adresy jego rodziców, nie dały rezultatu.

Polecam Panom Starostom zarządzić dochodzenia w powiecie za ewentualnie tam przebywającemi spadkobiercami Krappa, a w razie dodatniego wyniku donieść o tem Wydziałowi Prezydjalnemu Województwa powołując się na niniejszy okólnik.

Wojewoda: w. z. POPIEL w. r.

232.

L. 3031/pr.

Stanisławów, dnia 4. kwietnia 1922.

Sadikow Walerjan; wysiedlenie.

Do wszystkich Panów Starostów.

Województwo Białostockie orzeczeniem z dnia 28 listopada 1921, L. Pr. 3879/2 zarządziło na podstawie okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 6. z 8. czerwca 1921, Nr. T. BB. 396 wysiedlenia z granic Państwa Walerjana Sadikowa b. duchownego rosyjskiego. Wymieniony wydalił się w niewiadomym kiorunku i dotychczas nie został odszukany.— Polecam Panom Starostwom zarządzić nad ewentualnem pojawieniem się Sadikowa w powiecie ścisłą inwigilację i w razie przydybania wydalić go bezzwłocznie za granicę Państwa, donosząc o tem równocześnie Wydziałowi Prezydjalnemu Województwa. Rysopis poszukiwanego: Chodzi w ubraniu cywilnem, włada językiem polskim nieźle, jest bardzo szczupłym, twarz posiada szczupłą, głowa mała, wygląd chorowity, wiek 55 lat, wzrost wysoki, oczy niebieskie, nos prosty, usta mierne, twarz długa, zarost brody i wąsy, kolor włosów blondyn, łysina mała, znamion szczególnych niema.

Za Wojewodę POPIEL w. r.

233.

L. 3135/pr.

Stanisławów, dnia 5 kwietnia 1922.

Kradzież paszportu u Pawła Fediowa w Łomnej pow. Dobromilskiego.

Do wszystkich Panów Starostów.

Wedle doniesienia Starostwa w Dobromilu z 28. lutego 1922 L. 282/22 został w domu Pawła Fediowa w Łomnie skradziony między innemi rzeczami także paszport zagraniczny opiewający na nazwisko Pawła Fediowa z Łomnej wzstawiony do Ameryki na dniu 11. lutego 1921, wedle księgi paszportowej poz. 431. L. 17345 pod serją paszportu 10313.

Zawiadamiając Panów Starostów o powyższem polecam zarządzić poszukiwania za wspomnianym paszportem a o owentualnym dodatnim wyniku donieść bezzwłocznie Wydziałowi Prezydjalnemu Województwa.

Za Wojewodę: POPIEL. w. r.

234.

L. 3136/pr.

Stanisławów, dnia 5. kwietnia 1922.

Kradzież blankletów paszportowych w Starostwie Iłżeckiem, Województwa Kieleckiego.

Do wszystkich Panów Starostów.

Województwo Kieleckie zawiadomiło, że w Starostwie Iłżeckiem, w Wierzbniku skradziono sto blankietów paszportów 8-mio stronicowych Serja I. ad Nr.

30451—30550. — Blankiety powyższe unieważnia się

Polecam Panom Starostom wydać podległym sobie organom Policji Państwowej stosowne zarządzenia, aby przechwycony ewentualnie paszporty wystawione na unieważnionych blankietach natychmiast konfiskowano, a odnośne osoby przesłuchiwano protokolarnie w jaki sposób przyszły w posiadanie paszportu. O dodatnich wynikach poszukiwań należy bezzwłocznie donieść Wydziałowi Prezydjalnemu Województwa,

Za Wojewodę. POPIEL w. r.

235.

L. 3374/pr.

Stanisławów, dnia 10. kwietnia 1922.

Marja Jełyń — obywatelka rosyjska; wysiedlenie.

Do wszystkich Panów Starostów.

Marja Jełyń, obywatelka rosyjska, która przebywała czasowo we Lwowie wniosła prośbę do Dyrekcji Policji we Lwowie o przedłużenie jej, dalszego pobytu i nie wyczekując merytorycznego załatwienia swej prośby wydaliła się w międzyczasie ze Lwowa w niewiadowym kierunku najprawdopobniej w tym celu, ażeby uniknąć wysiedlenia.

O tem zawiadamiam Panów Starostów, celem zarządzenia poszukiwania za wymionioną w obrębie tamtejszego powiatu. — W razie wyśledzenia jej miejsce pobytu, należy nazwaną przytrzymać oraz donieść tu o tem w celu wydania wydania orzeczenia na wysiedlenie.

Za Wojewodę: POPIEL w. r.

WYDZIAŁ ADMINISTRACYJNY.

236.

L. 3045. II. a.

Stanisławów, dnia 14. kwietnia 1922.

Zawieranie małżeństw przez szeregowych wojska stałego i zapasu.

Do wszystkich Starostw Województwa.

Ministerstwo Spraw Wojskowych reskryptem z 22. marca 1922. l:1007/Pob. wydało aż do uregolowania w drodze ustawodawczej przepisów o udzieleniu zezwoleń na zawarcie związków małżeńskich następujące postanowienia:

Szeregowi, odbywający służbę w wojsku stałem /art. 6./ oraz w zapasie /art. 8./ Tymcz. Ust. o pow. obow. służ. wojskowej mogą w wyjątkowych szczególnie godnych uwzględnienia wypadkach np. objęcie gospodarstwa rolnego, zaopiekowania się, sierotami i t. p. otrzymać zezwolenie na zawarcie związku małżeńskiego.

Zezwoleń takich udzielać będzie obecnie właściwe D. O. K. do którego zwracać się winni zainteresowani w drodze służbowej, przedkładając oprócz prośby następujące dokumenty:

1) wiarogodne i umotywowane, a przez władzę administracyjną /polityczną/ zatwierdzone dowody, że zachodzi konieczność zawarcia małżeństwa.

2) Oświadczenie, podpisane przez oboje narzeczonych, że nie roszczą sobie żadnych praw do ulg i zaopatrzenia ich rodzin na czas odbywania obowiązkowej ustawą przewidzianej dwuletniej służby wojskowej. przyczem oświadczenie to powinno być stwierdzone rejentalnie.

Zezwolenie na zawarcie związku małżeńskiego wydane w myśl wyżej wymienionych wskazówek przez D. O. K. nie stanowią dla osób interesowanych dowodu posiadania przez nich prawa cywilnego do zawarcia małżeństwa, są natomiast tylko zaświadczeniem, że ze strony władzy wojskowej niema przeszkód do zawarcia rzeczonego małżeństwa. Ten stan rzeczy należy na wydawanych przez D. O. K. zezwoleniach wyraźnie zaznaczać.

W wypadkach odmownego załatwienia prośb o zawarcie związku małżeńskiego przez D. O. K. przysługuje zainteresowanym w przeciągu 6 tygodni od chwili wydania decyzji prawo rekursu do M. S. Wojsk.

Rekursa mają być przedłożone do M. S. Wojsk. /Dep. X./ w drodze służbowej. Od decyzji M. S. Wojsk niema prawnego środka odwołania.

Wszystkie dotychczas wydane w tej materji zarządzenia, sprzeczne z niniejszem rozporządzeniem, tracą moc obowiązującą.

O tem się zawiadamia celem zastosowania się

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

237.

L. 2767/II. b.

Stanisławów, dnia 13. kwietnia 1922.

W sprawie zaległych kontygentów zboża.

Do wszystkich Panów Sterostów.

Ministerstwo Spraw wewnętrznych postanowiło po myśli uchwały Sejmu ustawodawczego z 7 lipca

1921 powziętej równocześnie z uchwaleniem ustawy o wprowadzeniu wolnego handlu ziemiopłodami /Dz. U. Rz. P Nr. 63/ przystąpić w najbliższym czasie do ściągnięcia zaległych kontygentów zbożowych wynoszących razem przeszło 6 000 wagonów.

Ministerstwo Spraw Zewnętrznych stoi na stanowisku; że zaległy kontygent zbożowy zarówno ze względów moralno politycznych jak i ze względu na interesy Skarbu Państwa powinien być bezględnie ściągnięty.

Przejść do porządku dziennego nad sprawą opornych, nieprzestrzegających ustaw i rozporządzeń producentów zdyskredytuje autorytet władz państwowych, które do niedawna jeszcze tak stanowczo domagały się wymiaru sprawiedliwości dla swych wierzycieli kontygentowych i stworzy na przyszłość precedens dowolnego traktowania wszelkich nakazów i zarządzeń organów państwowych a wśród prodecentów, którzy w swoim czasie lojalnie wypełnili obowiązek względem państwa i pomimo trudnych warunków dostarczyli przypadający na nich kontygent wywoła słuszne oburzenie i przeświadczenie, że wygodniej jest nie spieszyć ze spełnieniem zarządzeń władz, owszem ignorować takowe.

Nadmienić należy, że ściągnięcie zaległych kontygentów leży w interesie Skarbu Państwa. Tą drogą państwo uzyskać może pokaźne ilości taniego zboża na zaspokojenie potrzeb armji na pomoc dla repatrjantów ewent. na aprowizację Górnego Śląska do której Rząd będzie musiał w przeciwnym razie dopłacać ogromne sumy. Jakkolwiek stanowisko Ministerstwa Spraw Wewnętrznych co do podjęcia akcji i ściągania zaległych kontygentów jest zupełnie wyraźnie i zdecydowane jednakże ostateczny efekt poczynionych w tym kierunku zarządzeń w znacznym stopniu będzie uzależniony od obmyślenia sposobów i środków technicznych oraz sprawności czynników przeprowadzających ściąganie zaległych kontygentów zwłaszcza wobec faktu zlikwidowania referatów aprowizacyjnych przy Starostwach i prowincjonalnych agentur P. U Zbożowego.

W tym celu wskutek reskryptu tegoż Ministerstwa z 27. marca 1922 Nr. 39 polecam panu staroście aby w terminie do dni 14 nadesłał następujące wyjaśnienia:

1) W jakim stanie znajdują się w tamt Starostwie wykazy odnośnych gmin oraz poszczególnych producentów; zalegających z odstawą kontygentów

2) Czy pod względem technicznym możliwe jest do przeprowadzenia ściąganie zaległych kontygentów przy pomocy aparatów władz administracyjnych I. instancji.

3) W jakiej wysokości należałoby uzyskać na ten cel kredyt d'a tam. starostwa.

4) Jak się przedstawia w tamt. powiecie sprawa magazynów oraz kontroli nad nimi

5) Wreszcie czy ze względu na nastręczające się trudności natury technicznej nie dałoby się ustalić innego sposobu załatwienia sprawy oczywiście zgodnego w zasadzie ze stanowiskiem zajętem w tej sprawie przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w r.

238.

L. 2992/II. b.

Stanisławów, dnia 13. kwietnia 1922.

Podwyższenie opłat za wpisy do izr. ksiąg metrykalnych.

Do wszystkich Starostw.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zezwoliło na podwyższenie o 200% taryfy za wpisy do izraelickich ksiąg metrykalnych oraz na wyciągi z tych ksiąg; unormowanej reskryptem z dnia 13 września 1920 Nr. AP. 2154/5 a następnie podwyższonej o 100% reskryptem z 6 czerwca 1921 Nr. AK. 811/21.

O tem zawiadamiam Starostwo wskutek reskryptu Ministerstwa spraw wewn. z 6 marca 1922 AK. 1660 z odwołaniem się do reskryptów b Namiestnictwa z 29 września 1920 L: XII. 7588 i 16 czerwca 1921 L: XII. 4534 celem zawiadomienia prowadzących metryki izraelickie i podania do publicznej wiadomości.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

239.

L. 3186. II b.

Stanisławów, dnia 25. kwietnia 1922.

Wywóz zboża.

Do wszystkich Panów Starostów.

Wskutek pisma Głównego Urzędu walki z lichwą z 5 kwietnia 1922. l: 1557/pr. polecam Panom Starostom zawiadomić tamtejszą komisję dla badania cen, że Rada Ministrów na posiedzeniu 30. marca b. r. powzięła następującą uchwałę:

„Rada Ministrów postanawia, że aż do odwołania w wypadkach wyjątkowych /vide art. 4 ust. 7 z

lipca 1921 poz. 369 Dz. ust. Nr. 63/ nie mogą być udzielane zezwolenia na wywóz przez granicę Państwa zboża i jego przetworów, bydła, świń, mięsa, tłuszczów i nabiału mlecznego.

Na skutek powyższej uchwały wydano dnia 31. marca r. b. Głównemu Urzędowi Przywozu i wywozu w miejscu odpowiednie wskazówki.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

240.

L. 3190. IIb.

Stanisławów, dnia 22. kwietnia 1922

Zwalczanie drożyzny.

Do wszystkich Panów Starostów.

Szybki wzrost drożyzuy środków pierwszej potrzeby w ostatnich tygodniach przybiera rozmiary niepokojące. Przyczyny tego zjawiska są bardzo różnorodne. Zła wola nadmiernej iloś i pośredników handlowych z czasów powojennych w połączeniu z niewątpliwym brakiem środków żywnościowych, spowodowanym klęską elementarną roku ubiegłego (znaczny niedobór w paszy i okopowych) wywołują przedewszystkiem drożyznę obecną. Do tego dodać trzeba przyłączenie nowych obszarów i napływ repartjantów którym wszelkiego, co do życia potrzebne dostarczyć trzeba.

Wobec tego Rząd postanowił przedsięwziąć wszystkie środki doraźne, jakie tylko od niego zależą, a w szczególnosci zarządzić to wszystko, co może zaradzić brakowi: ułatwić przywóz z zagranicy przez zdjęcie zakazów, obniżenie ceł, taryf przewozowych na kolejach i utrudnić wywóz przez wydanie odpowiednich zakazów i dopilnowanie granicy Tu niestety napotyka Rząd na wielkie trudności z powodu bardzo długiej linji granicznej, a także z powodu obecności w Państwie znacznego postępu, ludności żyjącej wyłą znie z pośrednictwa, a nie spojonej jeszcze mocno z Państwem Polskiem. Strzeżenie przeto granic staje się zagadnieniem, wymagającem nadzwyczajnej energji i nieustannej czujności.

Wobe tego wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 10. kwietnia 1922 Nr. S. Z. 1387 polecam Panu Staroście aby użył w tym wypadku wszystkich środków stojących do jego dyspozycji, wezwał Zarządy gmin granicznych, aby współdziałały energicznie z organami Rządu przeznaczonymi do strzeżenia grani y a Zarządy gmin wewnątrz Państwa, aby współdziałały z organam i Rządu w ich akcji tępienia spekulacyjnego skupu artykułów pierwszych potrzeb.

Na brak towarów w obrocie wpływa niewątpliwie również umyślne magazynowania tychże przez spekulantów. Wykrywanie takich składów i pociąganie winnych do odpowiedzialności może także częściowo zapobiec drożyźnie.

W ogólności należy dokładnie wykorzystać wszystkie te uprawnienia, jakie Panom Starostom daje ustawa o zwalczaniu lichwy, zwłascza zawarte w przepisach art. 24:tej ustawy (umowy rzeźników, piekarzy i t. p.)

Popieranie ruchu spożywczo-spółdzielczego stanowi także jedną z dróg do uzdrowienia stosunków w dziedzinie wymiany, gdzie rządzi obecnie niepohamowana chęć zysku i spekulacji.

Należy również zwrócić uwagę i przypilnować aby czynniki samorządowe współdziałały więcej intenzywnie z Komisjami dla badania cen.

O wydanych w tej mierze zarządzeniach i ewentualnie własnych projektach co do zwalczanie drożyzny należy mi donieść do dni 14-stu.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

241.

L. 2937. II. c,

Stanisławów, dnia 8. kwietnia 1922.

Przejęcie aktów Komisji Szacunkowych przez Komisje zapomogowe.

Do wszystkich panów Starostów.

Reskryptem z 30. marca 1922, Nr. A. O. 1089 zakomunikowało Ministerstwo Spraw Wewnętrznych co następuje: w myśl Ustawy z dnia 18. lipca 1919 (Dz P. P. Nr. 63 poz 368) o pomocy państwowej na odbudowę gospodarstw zniszczonych lub uszkodzonych skutkiem wojny, oraz Rozporządzenia Wykonawczego do tejże ustawy (Dz. P. P. Nr. 18. poz 88 r. 1920) działające pod przewodnictwem Naczelnika politycznej władzy powiatowej Komisje Zapomogowe winne się opierać w swych decyzjach na orzeczeniach Komisji Szacunkowych, z tego względu akta Komisji Szacunkowych, po wykorzystaniu ich dla celów Głównego Urzędu Likwidacyjnego, winne być przekazane odnośnym Komisjom Zapomogowym. Mimo to niektóre Starostwa w Małopolsce według posiadanych, przez Główny Urząd Likwidacyjny danych, wzdragają się przyjęcia odnośnych aktów, powołując się na brak

zarządzenia w tej mierze od władzy zwierzchnej. — Ponieważ sprawa przekązania Komisjom Zapomogowym aktów Komisji Szacunkowych, w Małopolsce stała się aktualną wobec stopniowoj a rozpoczętej już likwidacji Komisji Szacunkowych, polecam Panom Starostom dopilnować aby Komisje szacunkowe po zlikwidowaniu przekazywały oferty swych czynności Komisjom Zapomogowym, dalej aby Komisje Zapomogowe nie odmawiały przejmowania aktów zlikwidowanych Komisji Szacunkowych, zaś przejęte akta traktowały ze szczególną uwagą w myśl okólnikowego zarządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 20. stycznia 1922. r. Nr. A. O. 12, — podanego do wiadomości Panów Starostów okólnikiem z 3. lutego 1922, l. 950 II. c. ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Województwa z 15. lutego 1922 Nr. 4 poz. 96.

W razie zlikwidowania Komisji Szacunkowej w powiecie należy o tem, również jak i o przeję iu aktów przez Komisję Zapomogową donieść Województwu.

Wojewoda: w. z. POPIEL w. r.

WYDZIAŁ BUDŻETOWO-GOSPODARCZY.

242.

L. 1842/IV.

Stanisławów, dnia 7. kwietnia 1922.

Zapomogi na spisy szkolne dla dzieci funkcjonarjuszy kontraktowych.

Okólnik

Do wszystkich Panów Naczelników Wydziałów, Panów Starostów i Naczelnika Kancelarji Głównej.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu oznajmia, że zarządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 30. listopada 1920. r. L. 71145 oraz z dnia 29. października 1921 L. 18804/DB intymowane w okólnikach tutejszych L. 431 z dnia 13. stycznia 1921 oraz Nr. 113. z dnia 7. listopada 1921. r. w sprawie przyznawania zapomóg na wpisy szkolne dla dzieci niezamożnych funcjonarjuszów państwowych nie mają zastosowania do pracowników kontraktowych.

O tem zawiadamiam wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 10. marca 1922 Nr. Pr. B. 1462.

Wojewoda w. z. POPIEL w. r.

243.

L. 714/IVa.

Stanisławów, dnia 7. kwietnia 1922.

Przetrzymywanie w P. K. K. P. sum z kredytów objętych budżetem.

Do wszystkich P. P. Naczelników Wydziałów i P. P. Starostów.

Pan Minister Skarbu pismem z 19. stycznic 1922 L. G U. K./131 zawiadomił Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, że niektóre urzędy podległe Ministerstwu Spraw Wewnętrznych przetrzymują w Polskiej Krajowei Kasie Pożyczkowej na swych rachunkach bardzo znaczne sumy, przekazywane im przez centralne urzędy i władze z kredytów otwartych w budżecie, wzgiędnie podejmują gotówkę i składają ją w kasach podręcznych, nie mogąc jej zużyć w okresie budżetowym na cel w budżecie odznaczony.

Postępowanie takie nie da się pogodzić w prawidłową gospodarką skarbową i stanowi obejście kontroli kredytów. a zarazem w wysokim stopniu utrudnia Panu Ministrowi Skarbu prace nad sanacją stosunków finansowych i walutowych Państwa, gdyż wskutek wyczerpywania całego kredytu w Centralnej Kasie Państwowej i przetrzymywania sum na rachunkach w P. K. K. P. powoduje zwiększenie się zadłużenia Skarbu Państwa w tej instytucji a co gorsza wskutek przechowywania niejednokrotnie większych zapasów gotówki w kasach podręcznych Urzędów, wyłącza je z obiegu, wpływając temsamem na zwiększanie emisji banknotów i naraża je na niebezpieczeństwa.

Należy ściśle stosować się do postanowień przepisów rachunkowo-kasowych (Dziennik urzędowy Ministerstwa Skarbu Nr. 45) przewidujących w §. 20. możność przenoszenia kredytów z Centralnej Kasy państwowej do Kas Skarbowych do dyspozycji urzędów, które winny czerpać z kas skarbowych fundusze tylko w miarę rzeczywistej potrzeby, jakoteż w §. 34. możność wystawiania przez władze asygnacji z upoważnieniem do wypłaty w innych kasach.

Obchodzenie obowiązujących przepisów mogłoby spowodować zamknięcie odnośnym urzędom kredytów i pociągnięcie do odpowiedzialności winnych urzędników.

O tem zawiadamiam Panów wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 25. stycznia 1922 Nr. Pr. B. 493 i polecam ściśle się stosować do wydanego zarządzenia.

Wojewoda: w. z. POPIEL w. r.

244.

L. 1278/IV. a.

Stanisławów, dnia 7. kwietnia 1922.

Podnoszenie większych kwot przez funkcjonarjuszów państw.

Okólnik.

Do wszystkich Panów Naczelników Wydziałów i Panów Starostów.

„Doszło do wiadomości Ministerstwa Skarbu, że niektóre Władze i urzędy asygnują z Kas Skarbowych znaczne kwoty podwładnym sobie funkcjonarjuszom rzekomo tytułem zwrotu wydatków, uskutecznionych z własnych funduszów na cele urzędowe. Wysokość podnoszonych kwot nasuwa poważne wątpliwości, czy funkcjonarjusze ci istotnie mogli dokonać tak znacznych wydatków z własnych funduszów i czy raczej kwoty przez nich podniesione nie stanowią zamaskowanej zaliczki na dopiero mające się dokonać wydatki.

Ministerstwo Skarbu poleca, ażeby władze i urzędy, ściśle stosując się do § 2 przepisów rachunkowo-kasowych, dokonywały wydatków bezpośrednio do rąk wierzycieli Skarbu, sporządzając asygnacje na ich imię, a nie na imię funkcjonarjuszów państwowych, którzy w myśl § 29 tych przepisów stają się wierzycielami Skarbu tylko wtedy, jeżeli rzeczywiście ponieśli wydatki z własnych funduszów. Dotyczy to przeważnie tych wypadków, kiedy urzędnik otrzymawszy zaliczkę bądź na koszta podróży, bądź na zakupy których nie można było dokonać w inny sposób, przekroczył udzieloną mu zaliczkową kwotę, lub wyjątkowo, kiedy z powodu wyczerpania lub nieotwarcia w swoim czasie kredytu, zmuszony był z własnych funduszów dokonać wypłat na cele gospodarcze biura.

Podnoszenie zaś większych kwot przez funkcjonarjuszów państwowych pod pozorem zwrotu sum wydanych z własnych funduszów na wydatki, których jeszcze nie dokanano, stanowi nadużycie skarbowe, gdyż asygnacja w ten sposób sporządzona musi być uważana, jako bezpodstawny dokument. O tem zawiadamiam Panów wskutek reskryptu Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z 16 lutego 1922 Nr. 479/W. Pr.

Wojewoda w. z. POPIEL w. r.

245.

L 2103/IV. a.

Stanisławów, dnia 6. kwietnia 1922.

Udzielanie zaliczek na podróże służbowe.

Do wszystkich Starostw.

Na pokrycie wydatków podróży służbowych urzędników i funkcjonarjuszów przyznano Starostwom ryczałtowo pewne kwoty.

Zwraca się przeto uwagę p. Starosty, że kwoty te asygnowane są jedynie w tym celu, ażeby z nich udzieli urzędnikom i funkcjonarjuszom tylko zaliczek na podróże służbowe, a należycie udokumentowane partykularze należy w każdym poszczególnym wypadku przedkładać Województwu do sprawdzenia i ewentualnej dopłaty podając wysokość udzielonej funkcjonarjuszowi zaliczki i rozporządzenie Województwa, którem wyasygnowano Starostwu zaliczkę na podróze służbowe.

Za Wojewodę: BOBRZYŃSKI.

246.

L. 1472/IV. b.

Urządzanie lokalów urzędów państwowych.

Okólnik.

Do wszystkich Panów Naczelników Wydziałów i Panów Starostów.

Ministerstwo Sztuki i Kultury reskryptem z 27. lutego 1922 Nr. 767/P. zwróciło uwagę ażeby w urządzeniu biur i wszelkiego rodzaju lokalów, państwowych urzędów, a zwłaszcza gabinetów władz zwierzchnich dbano o estetyczny i kultúralny ich wygląd. Praca urzędnika, o ile ma być wydatną musi być prowadzoną w lokalu możliwie kulturalnym i estetycznym. Urzędnik musi przywiązać się do swego warsztatu pracy i nie czuć doń odrazy. Pozatem wnętrze pomieszczeń urzędów państwowych winno przyczynić się do podniesienia godności pracownika państwowego, a dla publiczności — będzie to miało znaczenie dydaktyczne.

Dotychczasowe lokale biurowe nietylko co do czystości i schludności, ale też i co do swego wyglądu przeczą przyjętem pod tym względem zasadom, cechującym urządzenia państw o wysokiej kulturze.

We wspomianych wypadkach fachową pomoc okazać mogą konserwatorowie wojewódzcy.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

247.

WYDZIAŁ WYZNANIOWY.

L. 134/V.

Stanisławów, dnia 12. stycznia 1922.

Wystawianie metryk w języku łacińskim przez gr. kat. Urzędy parafjalne.

Okólnik Nr. 43.

Do wszystkich Panów Starostów.

W djecezjalnych wiadomościach wydanych przez gr. kat. Ordynarjaty a to w „Wiadomościach" Ordynarjatu Biskupiego obrz. gr. kat. w Przemyślu Nr. III z dnia 3. października 1919 na str. 51 pod lp. 31 Metropolitalnego Ordynarjatu obrz. gr. kat we Lwowie Nr. XI. z dnia 30. września 1920 na str. 21 i Ordynarjatu Biskupiego obrz. gr. kat. w Stanisławowie Nr. IV X z 5. października 1919 na str. 30 pod lp. 17 ogłoszone zostało rozporządzenie wspomnianych Ordynarjatów polecające podwładnym Urzędom parafjalnym prowadzenie ksiąg metrykalnych w języku ukraińskim.

Ponieważ zarządzenie powyższe sprzeciwia się obowiązującemu po dzień dzisiejszy rozporządzeniu b. austr. Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 16. września 1875 L. 1767 ogłoszonemu obwieszczeniem b. Namiestnictwa z dnia 25. września 1875 L. 47131 w dzienniku ustaw i rozporządzeń kraj. z roku 1875 Nr. 66 zarządzającem prowadzenie ksiąg metrykalnych w języku łacińskim przeto wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 28. kwietnia 1921 N. O. A. E. 72. polecam PP. Starostom, aby powołując się na to rozporządzenie ministerjalne oraz niniejszy reskrypt natychmiast wydał na podstawie § 7. ces. rozp. z dnia 20 kwietnia 1854 Dzup Nr. 96 do Urzędów parafjalnych obrz. gr. kat. w tamtejszym powiecie zakaz prowadzenia ksiąg metrykalnych w języku ruskim pod zagrożeniem skutków karnych przewidzianych w tem rozporządzeniu.

Zaznaczam przytem, że wyciągi metrykalne, które winne dosłownie zgadzać się z wpisami metrykalnemi mają być także wystawiane wyłącznie tylko w języku łacińskim.

Nadmieniam, że jakkolwiek wprowadzone uniwersałem z dnia 20. lutego 1784 formularze ksiąg metrykalnych nie mają nagłówków /napisy o Państwie, djecezji, i t. d./ to jednak o ile używane przez Urzędy parafjalne obrz. gr. kat formularze wyciągów metrykalnych nagłówki takie zawierają i nagłówki te bywają wypełniane, winne Urzędy parafjalne o obrządku gr. kat. i nagłówki wypełniać również w języku łacińskim, a znajdująca się w nagłówku rubryka „Państwo" ma być wypełniona zgodnie z faktycznym i prawnym stanem „Respublica Polona".

Pan Starosta wyda przeto w tym kierunku stosowne pouczenia Urzędom parafjalnym obrz. gr. kat. i dopilnuje, aby Urzędy te do powyższego zarządzenia ściśle się stosowały.

Odpis odnośnego zakazu i pouczenia należy przedłożyć Województwu do dni 14 a nadto udzielić go do wiadomości wszystkim Urzędom państwowym w powiecie.

W końcu polecam Panu Staroście, aby w korespondencji z Urzędami parafjalnymi obrz. gr. kat. w sprawach metrykalnych, których to w ostatnich sprawach Urzędy parafjalne występują w charakterze Urzędów metrykalnych mających poruczony sobie od Państwa zakres działania posługiwał się językiem polskim.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

248.

WYDZIAŁ ZDROWIA PUBLICZNEGO.

L. 1251/VI.

Stanisławów, dnia 6. kwietnia 1922.

Ekshumacja zwłok wojskowych Francuzów.

Okólnik.

Do wszystkich Starostw.

Na skutek prośby Misji Wojskowej Francuskiej o udzielenie jej pozwolenia na ekshumanię i przewóz swoim kosztem do Francji zwłok wojskowych Francuzów, pogrzebanych na terytorjum Rzeczypospolitej Polskiej, Ministerstwo Zdrowia Publicznego reskryptem z dnia 27. marca br. L. H. 9031/1187/22 poleciło w odnośnych wypadkach wydawać zezwolenia bezpłatnie, a pozatem udzielać wszelkiej pomocy i poparcia, jednakowoż z uwzględnieniem przepisów obowiązujących w Polsce. O tem zawiadamia się Starostwo celem zastosowania się.

Za Wojewodę: Dr. GOŁĘBIOWSKI.

249.

L. VI./1317.

Stanisławów, dnia 13. kwietnia 1922.

W sprawie uprzystępnienia ubogiej ludności nabywania niektórych lekarstw.

Okólnik.

Do wszystkich Starostw.

W celu uprzystęynienia ubogiej ludności nabywania lekarstw zostało wydane rozporządzenie z dnia 3. kwietnia 1920 r. w przedmiocie uprzystępnienia ubogiej ludności nabywania lekarstw (Dz. Ustaw z 1920 r. Nr. 33. poz. 194) na mocy którego uboga ludność ma możność nabywania wyszczególnionych w art 1. tego rozporządzenia środków po cenach znacznie zniżonych.

Wobec stałego dotąd podnoszenia się cen środki lecznicze i zwiększania się kosztów przygotowania lekarstw Ministerstwo Zdrowia Publicznego zmuszone było ponownie podwyższyć ceny na te lekarstwa rozporządzeniem z dnia 22 marca 1922 r. (Dz. Ustaw Nr. 18. poz. 154). W rozporządzeniu tem zostały podane tylko Nr. recept; ogłoszonych w pierwotnem rozporządzeniu (Dz. Ustaw Nr 33. z 1920 r.) oraz nowe ich ceny.

Zawiadamiając o powyższem, polecam zwrócić uwagę lekarzy praktykujących na przysługujące im prawo zapisywania ubogiej ludności lekarstw po cenach powołanem rozporządzeniem ustalonych, oraz uprzedzić apteki o obowiązku wydawania tych lekarstw.

Wskazanem jest również zawiadomić o tem ogół ludności bądź to za pośrednictwem miejscowej prasy bądź to innemi dostępnemi środkami jak np. w drodze zawiadomienia instytucji społecznych, dobroczynnych, humanitarnych i t. d

Zarazem dołącza się odpis pierwotnego rozporządzenia Ministerstwa z uwidocznieniem zmiany cen.

Wojewoda JURYSTOWSKI w. r.

Odpis

Rozporządzenie

Ministertswa Zdrowia Publicznego

w przedmiocie uprzystępnienia ubogiej ludności nabywanie niektórych lekarstw. Na zasadzie art. 2 p. 13. i art. 11. Zasadniczej ustawy Sanitarnej z dnia 19. lipca 1919 (Dz. pr. P. P. Nr. 63. poz 371. r 1919.) zarządzam co następuje:

Art. 1. Dla osób nbogich ustanawia się za lekarstwa poniżej wyszczenólnionę następującą taksę aptekarską.

Formuła.	Cena
Nr. 1. Zinci sulfurici o, 12 Ag. dest. 30.0	70 Mk.
Nr 2. Ac. acetylo-salico, 5 d. t. d. Nr. 10	60 „
Nr. 3. Mophi muriat. 0,01 Sacchari albi 0,2 Mfp. d.. t. d Nr. 10 . . .	140 „
Nr 4. Camhpor 0,1 Sacchari 0,2 d. t. d. Nr. 6 in oblast . . .	55 „
Nr. 5. Hydr. chlor. mit. 0,015 Sacchari 0,3 d. t. d. Nr. 6	60 „
Nr. 6. Oppii puri o,015 Sacch. albi 0,2 d. t. d. Nr. Vi.	60 „
Nr. 7. Calcli chlorati 10,0 Ag. dest. ad 2000,0	100 „
Nr. 8. Lig Pearsoni 5,0 Tinct. ferri pom. 10,0	85 „
Nr. 9. Inf. fol Digitalis titr. e 0.5 ad 2000.0	120 „
Nr 10. Inf. fol. Digitalis titr. e 0.5 ad 2000.0	120 „
Nr. 11 Kreozoti fagi 3 0 Tinct. Gentian 12.0	220 „
Nr. 12 Natri sulfurici 10,0 Natri bicarbon 5,0 Natri chlorati 3 0 Ag. dest. 200.0	1000 „

Art. 2. Osobą ubogą w rozumienin art. 1. jest z wyjątkiem osób korzystających z bezpłatnej pomocy lekarskiej, z tytułu ubezpieczenia społecznego lub z tytułu zajęcia w instytucjach udzielających swoim pracownikom bezpłatnej pomocy lekarskiej każdy, dla kogo poniesienia kosztów nabycia lekarstw po cenach zwykłej taksy aptekarskiej uniemożliwiloby utrzymanie własne lub też najbliższej rodziny.

Art. 3. Każdy lekarz winien jest po stwierdzeniu ubóstwa osoby leczonej, zapisać dla niej lekarstwa w formie i dozach określonych w art. 1. o ile lekarstwa te są dla celów leczonia osoby ubogiej potrzebne, oraz oznaczyć receptę „pro paupere“ oraz nazwiskiem i adresem chorego.

Art. 4. Apteki obowiązane są wydawać na podstawie recept, odpowiadających pod względem ich oznaczenia i treści warunkom art. 3. lekarstwa po cenach określonych w art. 1. przyczem naczynia i opakowania (Expeditio) mogą być jaknajprostsze.

Art. 5. Rozporządzenie niniejsze należy wywiesić w każdej aptece w miejscu widocznem.

Art. 6. Dotyczące przepisy, o ile są sprzeczne z postanowieniami niniejszego rozporządzenia, tracą moc obowiązującą.

Art. 7. Przekroczenie przepisów niniejszego rozporządzenia będą karane wedle postanowień ustaw karnych.

Art. 8. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje w b. zaborze rosyjskim i w b. zaborze austrjackim od dnia ogłoszenia w Dzienniku Ustaw.

Warszawa, dnia 3. kwietnia 1920 r.

Minister Zdrowia Publicznego:
CHODŹKO.

250.

L. 1350/VI.

Stanisławów, dnia 11. kwietnia 1922.

O środkach tępienia szczurów i myszy.

Okólnik Nr. 44.

Do wszystkich Starostw.

Ministerstwo Zdrowia Publicznego reskryptem z dnia 27. marca 1922 r. Nr. F 9089/672. zawiadamia że trucizny na szczury p. n. Kaps, zawierająca węglan barytowy wyrobu firmy Ch. Kramer w Łodzi, w której spredaż została wzbroniona okólnikiem z dnia 15. stycznia 1921 r. Nr. XI. 1494/62. reskryptem z dnia 31. grudnia 1921 r. Nr. 34224/1994/21 r. jest dopuszczona do sprzedaży pod warunkiem, że preparat będzie zabarwiony safraniną w ilości 4% i na każdej paczce będzie umieszczony napis o własnościach trujących tego preparatu.

Sprzedaż Kapsu może odbywać się jedynie z zakładów, posiadających koncesję na handel truciznami. Sprzedaż ta winna się odbywać zgodnie z przepisami art. 32. i 33. ustawy dla materjalistów z roku 1844, względnie art. 15. rozporządzenia austr. Ministra Spraw Wewnętrznych i Handlu z dnia 21. kwietnia 1876 r. (Dz. p. p. Nr. 60).

Jednocześnie zawiadamia się, że reskrytem Nr. F. 7819/582 zostało udzielone pozwolenie na wyrób i spredaż „pasty na czczury" aptekarza A. Zalewskiego w Rawie Mazowieckiej, składającej się z cebuli morskiej (Bulbus Scillae) tłuszczu wieprzowego i mąki, sprzedaż tej pasty może odbywać się na tych samych warunkach, jak sprzedaż „Kapsu." Reskryptem Nr. 7824/576-22 zostało udzielone pozwolenie na wyrób i powszechną sprzedaż „Murolu" składającego się z 20% wapna i 80% gipsu z domieszką olejku anyżowego.

Równocześnie poleca się Starostwu stwierdzić, jakie środki do tępienia szczurów i myszy znajdują się w obiegu w powiecie i donieść o tem do 25. kwietnia b. r. podając nazwy tych środków, firmę wytwarzającą i jej adres.

Wojewoda:
JURYSTOWSKI w. r.

WYDZIAŁ ROLNICTWA I WETERYNARJI.

251.

L. 2050/VII.

Stanisławów, dnia 7. kwietnia 1922.

W sprawie ochrony nadrzecznych kęp wiklinowych.

Okólnik.

Do wszystkich Starostw.

Przy sposobności parcelacji majątków ziemskich większej własności na mocy ustawy o reformie rolnej ulegają parcelacji także rozległe częstokroć nadbrzeżne kępy wiklinowe, które nowonabywcy karczują samowolnie, zamieniając je na łąki, pastwiska, a nawet na pola orne. Takie samowolnie karczowanie tych kęp, zabronione zresztą przez obowiązujące przepisy policji rzecznej nietylko umniejszy dotkliwie i tak niedostateczne zapasy materjałów faszynowych do robót regulacyjnych, ale nadto może spowodować dotkliwe zdziczenie łożyska rzek, a nawet przerzucenie się łożyska już uregulowanego — przez wykarczowane kępy, w razie powodzi lub zejścia lodów, jak to już niejednokrotnie miało miejsce.

Tak jeden, jak drugi wzpadek spowodowany bardzo poważne straty Skarbu Państwa. W razie przerzucenia się rzeki może także własność prywatna osób trzecich uledz zniszczeniu.

W okresie wojennym niemal siedmioletnim uległy państwowe plantacje wiklinowe nad rzekami z powodu niedostatecznego nadzoru i działań wojennych a szczególnie od chwili powstania Państwa polskiego z powodu zaniku poszanowania cudzej własności, a zwłaszcza skarbowej u sąsiadów, dotkliwemu uszkodzeniu przez wypasania bydła i wyrąbywanie wikliny w porze letniej w kępach państwowych, zaorywania ich granic, a nawet przez zawłaszczenie samowolne w iększych obszarów i karczowanie ich co również naraziło już Skarb Państwa na poważne straty.

Aby tej samowoli kres położyć, uchronić tak Skarb Państwa jakoteż własność prywatną przed ważnemi stratami zechce Starostwo spowodować pouczenie ludności nad rzekami mieszkającej że własnowolne karczowanie kęp wiklinowych w dolinach rzek jest wzbronione i może być tylko przez Władzę kompetentną na podstawie przeprowadzonego na miejscu

dochodzenia dozwolone nastąpnie, że paszenie bydła w państwowych kępach wiklinowych, wycinanie i wyrębywanie w nich wikliny, zaorywanie ich granic i zawłaszczenie tych kęp jest wzbronione i będzie odpowiednio przez Władze kompetentne karane.

Poleca się zarazem P. Starostom by winnych pociągali do surowej odpowiedzialności, a państwowym Zarządom rzecznym udzielały wszelkiej pomocy w celu strzeżenia własności Skarbu Państwa i przestrzegania przepisów policji rzecznej.

Wojewoda:
w z. POPIEL w. r.

252.

L. 2208/VII

Stanisławów, dnia 12. kwietnia 1922.

W sprawie zakazu wywozu z granic Państwa zboża i i mięsa.

Okólnik Nr. 42.

Do wszystkich Starostw.

Reskryptem telegraficznym L. 296, poleciło Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na podstawie uchwały Rady Ministrów zakazać wywozu z granic Państwa zboża, jego przetworów, bydła, świń, mięsa, tłuszczów, nabiału, oraz jaj. Co do jaj jednak utrzymuje się w mocy kontygent ustalony na miesiąc kwiecień w ilości 100 wagonów.

O powyższem zawiadamiam Starostwo z poleceniem bezwarunkowego najściślejszego zastosowania się.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

253.

L. 2255/VII.

Stanisławów, dnia 15. kwietnia 1922.

Zwalczanie księgosuszu.

Do wszystkich Starostw w obrębie Województwa Stanisławowskiego.

Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Naczelny Komisarz do walki z księgosuszem reskryptem z 5. kwietnia 1922 r. Nr. 1124/NK. oznajmiło co nastąpuje:

Wobec wybuchu księgosuszu w Wojewodztwie Lubelskiem wszystkie rygory w sprawie obrotu przeżuwaczami, surowcami od nich pochodzącymi oraz paszą ojbętościową przewidziane rozporządzeniem Pana Ministra Rolnictwa i D. P. z dnia 2. maja 1922. (Dz. Ust. Nr. 51. z roku 1921 r.) obowiązują nadal aż do odwołania z tą jednak zmianą, że do wydania zezwoleń na wywóz ze wschodu (z Województw kresowych) przeżuwaczy, surowców od nich pochodzących oraz paszy objętościowej w wypadkach koniecznej potrzeby, upoważnie się odnośny Urząd Wojewkdzki (właściwego wojewódzkiego Inspektora weterynaryjnego).

Wydawanie zaś zezwoleń na przewóz koleją tych zwierząt oraz surowców i paszy z zachodu na wschód poza linję dawnego kordonu weterynaryjnego stałego (poza rzekę Bug) przysługuje tylko Naczelnemu Komisarzowi do walki z księgosuszem.

Zaznacza się przytem, że obecnie zagrożone są księgosuszem następujące powiaty Województwa Lubelskiego: Łukowski, Garwoliński, Puławski, Lubartowski, Siedlecki i Radzyński na obszarze których zamknięte zostały dla naładunku i wyładunku przeżuwaczy, surowców i paszy objętościowej wszystkie stacje kolejowe.

O tem zawiadamiam Starostwo celem bezzwłocznego stosownego zarządzenia, w szczególności zawiadomienia lekarzy weterynaryjnych w powiecie.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

254.

L. 2278/VII.

Stanisławów, dnia 13. kwietnia 1922.

W sprawie oznaczania skryptów dłużnych.

Okólnik.

Do wszystkich Starostw.

W celu uniknięcia błędnego księgowania sum zwrotnych pochodzących z różnych kredytów pomocy rolnej Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych reskryptem L. 3387/R. V. z dnia 7. kwietnia 1922 r. poleca zaznaczać przy nadsyłaniu skryptów dłużnych do P. Banku rolnego, do jakiego funduszu one się odnoszą, czy to do funduszu przekaznego Urzędowi Wojewódzkiemu w r. b. przez Inspektorat Okręgowy Pomocy Rolnej w likwidacji we Lwowie z kredytu przeszłorocznego 3 miljardowego przeznaczonego na wypłatę przyznanych w roku 1921, a nie zrealizowanych dotąd pożyczek, czy też do funduszu kredytowanego w rb. przez Ministerstwo Rolnictwa i D. P. w P. Banku Rolnym a rozdzielonego między powiaty reskryptem L. 1878/VII. z dnia 13. marca 1922.

Wojewoda: JURYSTOWSKI r. w.

255.

L. 2311/VII.

Stanisławów, dnia 15. kwietnia 1922.

Zwalczanie złośliwej pryszczycy.

Do wszystkich PP. Starostów.

Pryszczyca u zwierząt racicowych, przebiegająca zazwyczaj łagodnie przybiera niekiedy charakter bardzo złośliwy powodując wskutek wysokiej śmiertelności znaczne straty zwłaszcza wśród bydła rogatego. Zwykłe środki lecznicze i zarządzenia sanitarno-weterynaryjne okazują się w tych wypadkach bezskutecznemi.

W formie bardzo złośliwej wystąpiła pryszczyca w r. 1920 w Niemczech co spowodowało fachowe koła niemieckie do zastosowania nowych metod zwalczania tej zarazy, polegających na szczepieniu zwierząt chorych i podejrzanych o zarażenie się, krwią lub surowicą zebraną ze zwierząt, które chorobę tę przebyły. Rezultaty tych doświadczeń podane są w streszczeniu w Nr. 1 i 5 fachowego czasopisma „Berliner Tierärztliche Wochenschrift" z r. 1921.

Według tych sprawozdań zbieranie krwi, wytwarzanie surowicy i szczepienie odbywa się w sposób zastępujący:

Krew zbiera się ze zwierząt chorych na pryszczycę jednak znajdujących się już w stanie rekonwalescencji t. j. takich, które już nie gorączkują i przynajmniej od 5 do 7 dni odzyskały chęć do jadła. Po upływie 3 tygodni od wyzdrowienia nie należy zbierać krwi ponieważ antygeny, zawarte w organizmie są już wyeliminowane i krew traci własności uodparniające, względnie lecznicze. Krew zbiera się z żyły szyjnej zwykłą wydrążoną igłą do naczyń sterylizowanych i zapomocą miotełki lub pereł szklannych oddziela włóknik, poczem dodaje się 10% -wego roztworu Natrii citrici w stosunku 35 gramów tego roztworu na 1 litr krwi. Krew zbiera się o ile możności z wołów lub jałowych krów ilości 3 - 4 litrów ze sztuki i zabieg ten powtarza się 2 razy w odstępach 5-cio dniowych. U krów cielnych lub dojnych należy zbierać mniejszą ilość krwi.

Surowice otrzymuje się przez pozostawienie krwi zebranej w sposób wyżej podany do możliwie wysokich cylindrów, na 24 godzin aż do zupełnego wyklarowania.

Tak krew, jak i surowica ulegają szybko zepsuciu, powinny więc być użyte do szczepienia o ile możności tego samego dnia lub najdalej do 3 dni po zebraniu. Zakonserwować można tak krew jak i surowicę przez dodanie 1 grama formaliny na litr krwi lub surowicy, nie dłużej jednej jak na 14 dni.

Szczepienie samo dzieli się na lecznicze i ochronne przed szczepieniem należy zawsze zmierzyć temperaturę zwierzęcia, gdyż od tego zależy wysokość dawki krwi lub surowicy.

Szczepienie lecznicze stosuje się na zwierzętach chorych i gorączkujących. Zwierzętom tym wstrzykuje się podskórnie za łopatką przynajmniej 400 gramów krwi odwłóknionej lub 200 gramów surowicy i miejsce wstrzyknięcia lekko rozcierać. Należy przytem zważać na ogólny stan chorobowy i nie szczepić zwierząt ciężko chorych, u których nastąpiło już osłabienie akcji serca. W razie ciężkiego zajęcia chorobowego racic, należy oprócz szczepienia zastosować leczenie racic pyoktaniną.

Przy tym sposobie postępowania zwierzęta ciężko chore przychodziły zwolna do zdrowia, a procent śmiertelności wynosił tylko 0.2 tj. 1 wypadek na 500 sztuk chorych, podczas gdy procent ubytku u zwierząt nieszczepionych był bez porównania wyższy.

Szczepienie ochronne stosuje się na zwierzętach zdrowych lecz podejrzanych o zarażenie się i nieogorączkujących.

Wstrzykuje się jak wyżej zwierzętom większym 200 gramów krwi lub 100 gramów surowicy, cielętom 50 do 100 gramów krwi lub 25 do 50 gramów surowicy.

Zwierzęta zdrowe zaszczepione w ten sposób nabywają odporności przeciw zakażeniu trwającą jednak tylko 10—14 dni. Aby zwierzęta takie uodpornić na czas dłuższy należy zaszczepić im limfę zebraną ze świeżo rozpadłych pęchyrzyków zwierząt chorych na pryszczycę. Odbywa się to w ten sposób, że płatek grubego płótna pozostawia się przez parę minut w jamie pyskowej chorego zwierzęcia celem przeżucia, a następnie wkłada się do jamy pyskowej zwierząt zdrowych zaszczepionych, kolejno 6-ciu sztukom, na 2 minuty każdej sztuce.

Zaszczepione w ten sposób zwierzęta przebywją pryszczycę w ciągu 8 dni wśród lekkchi objawów gorączkowych i nielicznych pęchyrzyków wjamie pyskowej.

Tak przy zbieraniu krwi i przygotowywaniu surowicy, jak i przy technicznem wykonaniu szczepienia, należy przestrzegać jak najściślej zasad antyseptyki.

Szczepienia te przeprowadzono także w Czechosłowacji na większą skalę z bardzo dobremi wynikami.

Podając te szczegóły do wiadomocśi wskutek reskryptu Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 3. kwietnia 1922. Dep. wet. Nr. 4267/Z. W. polecam Panu Staroście udzielić odpis powyższego pisma państwowemu lekarzowi weterynaryjnemu z wezwaniem, aby w razie potrzeby stosował opisane powyżej szczepienia i o wynikach przedkładał sprawozdania, które następnie należy przesyłać Urzędowi Wojewódzkiemu.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

256.

WYDZIAŁ PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ.

L. 1387/IX.

Stanisławów, dnia 25 kwietnia 1922.

Zapomogi i pożyczki oraz Sprawy drzewa opałowego lub budulcowego dla inwalidów wojennych.

Okólnik.

Do wszystkich Starostw.

Wskutek rozporządzenia Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z 27. grudnia 1921 r. Nr. 4013/XI. Wojewódzkie Wydziały pracy i Opieki Społecznej przejęły od władz wojskowych sprawowane przez nie dotychczas agendy opieki społecznej i pośrednictwa pracy oraz zarząd i administrację niektórych instytucji państwowych inwalidów wojennych. To przejęcie w Województwie Stanisławowskiem już nastąpiło i dlatego odtąd także i władze polityczne I-szej instancji obowiązane są do współdziałania w powyższych sprawach a w szczególności do bezpośredniego zajmowania się i wykonywania akcji opieki społecznej nad inwalidami wojennymi t. j przedewszystkiem do przyjmowania ich próśb i zgłoszeń, przeprowadzania dochodzeń i przedkładania Wojewódzkiemu Wydziałowi pracy i Opieki Społecznej wniosków i opinji w konkretnych wypadkach.

Poniżej w odpisie przytoczonym okólnikiem z 16-go stycznia br. Nr. 201 Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej wydało instrukcję, którą unormowało sposób udzielania inwalidom wojennym pożyczek i zapomóg z kredytów przyznawanych przez Ministerstwo Skarbu a asygnowanych Województwom.

Z postanowieniami powołanego okólnika polecam Panom Starostom jak najdokładniej zaznajomić się i zaraz podać je celem należytego poinformowania interesowanych do wiadomości wszystkich Magistratów względnie Zwierzchności gminnych tudzież miejscowych (lokalnych) Zarządów Kół Inwalidów Wojennych, przyczem należy ogłosić, że wszelkie prośby o przyznanie bądź zapomóg bądź też pożyczek inwalidzi ci mają wnosić do Starostwa w miejscu swojego zamieszkania.

W załatwianiu takich próśb Starostwo przeprowadzi możliwie najspieszniej wyczerpujące dochodzenia co do stosunkow familijnych i majątkowych każdego z petentów, jeżeli zaś chodzić będzie o pożyczkę, to także i co do zdolności płatniczej ubiegającego się o nią inwalidy, oraz celowości i potrzeby jej udzielenia. Równocześnie z temi zarządzeniami Starostwo zażąda od petenta przedłożenia książki inwalidzkiej, względnie jego tymczasowej legitymacji inwalidzkiej lub nakazu płatniczego (na rentę) a w wypadkach ubiegania się o pożyczkę ponadto wystawienia skryptu dłużnego podpisanego przez dotyczącego idwalidę w obecności Pana Starosty lub odnośnego referenta a to według podanego niżej wzoru. Również poręczenie świadków ma nastąpić w urzędzie, co należy uwidocznić i z urzędu zanotować w skrypcie, samą zaś zdolność płatniczą podpisanych ręczycieli należy w analogiczny sposób jak u proszących o pożyczkę inwalidów zbadać przez czynniki miejscowe w miarę swego uznania Starostwo może też w poszczególnych wypadkach zasięgnąć opinji także u odnośnych Zarządów kół inwalidów wojennych, tak co do osoby petenta samego jak i jego ręczycieli o ile ci ostatni będą również inwalidami.

W ten sposób zainteresowane podania w sprawach powyższych należy przedkładać Województwu wraz z należycie umotywowanym wnioskiem i wymienieniem cyfrowo wysokości proponowanej pożyczki względnie zapomogi

Według ustępu C poz. 2. powołanego wyżej okólnika ministerjalnego, wszelkiego rodzaju przyznaną i temsamem udzielone pożyczki i zapomogi oraz przeznaczenie (celowość) mają być należycie wpisane w książce inwalidzkiej lub uwidocznione w nakazie płatniczym (w tymczasowej legitymacji inwalidzkiej). A ponieważ według poz. 3-ej tegoż ustępu, przy załatwieniu takich spraw, nie należy narażać inwalidów na koszta jakie ponieść byliby zmuszeni, podrożując do siedziby urzędu wojewódzkiego, przeto omawiane wpisy urzędowe dokonywać będą starostwa, a to na zasadzie każdorazowego zawiadomienia i jednocześnie upoważnienia wojewódzkiego Wydziału Pracy i Opieki Społecznej.

Do zakresu działania będącej już w końcowej likwidacji Okręgowej Expozytury sekcji Opieki M.

S-Wojsk. we Lwowie należało także opiniowanie próśb inwalidów o przyznanie im przez Zarząd lasów państwowych, subwencji w postaci drzewa opałowego lub budulcowego, darmo lub po cenach wyjątkowo ulgowych. Podania takie odtąd załatwiać będą Starostwa w ten sposób, że po stwierdzeniu za pośrednictwem odnośnej Powiatowej Komendy uzupełnienia (P. K. U.) czy petent jest zarejestrowany jako inwalida wojenny i z jak wysokim procentem niezdolności do pracy zawodowej oraz zbadania w możliwie najkrótszej drodze za pośrednictwem czynników lokalnych czy stosunki familijne i majątkowe petenta wymagają uwzględnienia prośby przedłoży je ze stosownym wnioskiem Wojewódzkiemu Wydziałowi pracy i opieki społecznej.

Z uwagi na obowiązki ciążące na Państwie, w stosunku do tych, którzy utracili zdrowie w obronie kraju, jest opieka nad inwalidami wojennymi akcją wielkiej państwowej doniosłości, to też wyrażam przy tej sposobności oczekiwanie, że Panowie Starostowie dołożą osobiście usilnych starań, aby sprawy tych inwalidów traktowane były z całą życzliwością, gorliwością i prawdziwie obywatelską sumiennością oraz ze wskazanym pośpiechem wykluczającym jakiekolwiek uzasadnione skargi lub żale z ich strony.

Nakoniec zawiadamiam Panów Starostów, że na pierwszy kwartał br. Ministerstwo Pracy i opieki społecznej asygnowało Województwu Stanisławowskiemu na zapomogi i pożyczki stosunkowo niewielki kredyt, bo kwotę 150.000 Mk. wskutek czego też tak zapomogi jak i pożyczki a te ostatnie w myśl okólnika ministerjalnego Nr. 201 tylko na cele produkcyjne przyznawać i udzielać będę jedynie w wypadkach zupełnie zapewnionej celowości ich użycia przedewszystkiem inwalidom ciężko uszkodzonym tj. wysokoprocentowo niezdolnym do pracy zawodowej.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

Odpis.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej.

M. K. Arch. Warszawa dnia 16. stycznia 1922 r.

Okólnik Nr. 201.

Dla Wydziałów Pracy i Opieki Społecznej Urzędów Wojewódzkich oraz dla Komisarza Opieki Społecznej na m. st. Warszawę.

W przedmiocie: udzielania inwalidom wojennym pożyczek i zapomóg.

Zgodnie z okólnikiem Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej Nr. 197. z dnia 27. grudnia 1921 r. do zakresów działania Wydziałów Pracy i Opieki Społecznej Urzędów Wojewódzkich, przy wykonywaniu opieki społecznej nad inwalidami wojennymi począwszy od dnia 1-go stycznia 1922. r. i do czasu całkowitego wejścia w życie ustawy z dnia 18. marca 1921 o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i t. d. (Dz. Ust. R. P. 32 poz. 195) należy udzielanie pożyczek i zapomóg inwalidom wojennym oraz pozostałym po poległych i zmarłych, których śmierć znajduje się w związku przyczynowym ze służbą wojskową. Pożyczki te i zapomogi będą udzielane z sum przekazywanych Urzędom Wojewódzkim przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej z kredytów na ten cel przez Ministerstwo Skarbu przyznanych. W sprawie powyższej, Urzędy Wojewódzkie (Wydziały Pracy i Opieki Społecznej) będą się ściśle stosowały do następujących wskazówek:

A) I. Pożyczki mogą być udzielane w razie, jeśli inwalida nie posiada wystarczających środków: a) na zakupienie warsztatu pracy, o ile takowego nie posiada a wyszkolił się w danym zawodzie lub też potrzebnje warsztat zmienić wskutek wyszkolenia się w zawodzie nowym.

b) na zakupienie surowca jeśli inwalida posiada warsztat pracy z braku surowca zarobkować nie może.

c) na zakupienie ubrania lub obuwia jeśli inwalida otrzymał pracę a nie może do niej przystąpić z powodu braku odzieży lub obuwia.

d) na pokrycie kosztów podróży i o ile inwalida otrzymał zajęcie poza miejscem swego stałego pobytu.

e) na eksploatowanie nadanej koncesji monopolowej lub uruchomienie przedsiębiorstwa, jeśli inwalida posiada uprawnienie przemysłowe.

f) na rozpoczęcie lub kontynuowanie nauki względnie na zakupienie podręczników i przyborów szkolnych pomocy szkolnej.

2) przy podejmowaniu pożyczki inwalida podpisuje pokwitowanie oraz skrypt dłużny w którym winny być zawarte następujące dane:

a) kwota pożyczki,

b) zobowiązanie zwrotu pożyczki w terminie ustalonym przez Wydział Pracy i Opieki Społecznej Urzędu Wojewódzkiego,

c) przeznaczenie pożyczki

d) zobowiązanie inwalidy z użycia pożyczki wyłącznie na cel wskazany,

e) zrzeczenie się inwalidy wojennego prawa rozporządzalności przedmiotami nabytemi za pieniądze uzyskane w drodze pożyczki (wzór w załączeniu)

3) Pożyczka w zasadzie powinna być zabezpieczona niezależnie od tego na ruchomym lub nieruchomym majątku inwalidy o ile zaś go nie posiada winien inwalida przedłożyć poręczenie osób trzecich odpowiedzialnych wyjątkowo.

4) Pożyczka winna być spłacana ratami w ten sposób, że pierwszą ratę uiszcza inwalida po 6 miesiącach ostatnią zaś najdalej po 2-ch latach.

5) Ponowna pożyczka może być udzielona po całkowitem spłaceniu poprzedniej.

6) Pożyczki do wysokości 30 000 Mk. Wydziały Pracy i Opieki Społecznej Urzedów Wojewódzkich mogą udzielić bez akceptu Ministerstwa. W razie stwierdzenia potrzeby większej pożyczki dla umożliwienia inwalidzie zarobkowania, Urząd Wojewódzki winien wystąpić z umotywowanem wnioskiem do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

B. 1) Zapomogi jednorazowe bezpowrotne mogą być udzielane inwalidom wojennym, ich rodzicom i pozostałym po poległych i zmarłych w razie stwierdzonej ich niezamożności.

a) w wypadku nagłej choroby inwalidy niestojącej w związku przyczynowym ze służbą wojskową lub chorobą czy śmierci w jego rodzinie.

b) w razie katastrofy żywiołowej

c) jeśli inwalida względnie pozostali potrzebują pomocy na kształcenie dzieci a znajdują się w wyjątkowo ciężkiem położeniu.

d) na odzież, obuwie lub bieliznę jeśli inwalida po wyjściu ze szpitala nie posiada niezbędnej odzieży.

e) pozostałym w razie śmierci inwalidy.

f) w innych wypadkach nie przewidzianych w niniejszej instrukcji jeśli Urząd Wojewódzki uzna, że udzialanie doraźnej pomocy jest konieczne.

2) Zapomogi jednorazowe do wysokości 5.000 Mk. Wydziały Wojewódzkie Pracy i Opieki Społecznej mogą udzielać bez akceptu Ministerstwa. W razie stwierdzenia potrzeby większej zapomogi względnie powtórnej zapomogi w tymże okresie budżetowym Urząd Wojewódzki winien wystąpić z umotywowanym wnioskiem do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

C. 1) Przed udzieleniem pożyczek lub zapomóg Wydział Pracy i Opieki Społecznej Urzędu Wojewódzkiego winien zasięgnąć informacji co do stanu majątkowego inwalidy, ewentualnie jego zdolności płatnicze oraz potrzeby i celowości użycia mającej się udzielić pożyczki lub zapomogi jak również zażądać dowodów inwalidności wystawionych przez właściwe urzędy wojskowe.

Wskazanem jest także zasięgnąć w poszczególnych wypadkach opinji miejscowych oddziałów względnie Kół Związku Inwalidów Wojennych Rzeczypospolitej Polskiej,

2) wszelkię pożyczki i zapomogi oraz ich przeznaczenia winny być zanotowane w książeczce inwalidzkiej lub „na tymczasowem zaświadczeniu“ wydanem przez stałą Komisję Rewizyjną Wojskową.

Przy udzielaniu zapomóg lub pożyczek na podstawie „tymczasowego zaświadczenia“ należy zobowiązać inwalidę, by po wymienieniu tymczasowego zaświadczenia na książeczkę inwalidzką zgłosił się w Urzędzie Wojewódzkim lub nadesłał książeczkę w celu poczynienia odpowiednich adnotacji w tej książeczce.

3) Wypłatę pożyczek i zapomóg zależnie od warunków należy uskuteczniać tak, aby jak najmniej narazać osobę interesowaną na stratę czasu i na koszta przy ewentaualnych podróżach z utrzymaniem tych pożyczek i zapomóg połączonych.

D. Wojewódzkie Wydziały Pracy i Opieki Społecznej, będą przeprowadzały osobną ścisłą ewidencję spraw dotyczących pożyczek i zapomóg inwalidom wojennym względnie osobom pozostałym oraz będą nadsyłały do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej kwartalne sprawozdania. Ewidencję należy prowadzić według następujących rubryk:

Liczba porządkowa, Imię i nazwisko inwalidy, względnie osoby ubiegającej się o pomoc, Miejsce zamieszkania, stan rodzinny, stan majątkowy, Nr. książeczki inwalidzkiej względnie zaświadczenia tymczasowego, procent niezdolności do pracy, charakter uszkodzenia na zdrowiu, gdzie i kiedy i w jakim wojsku doznał uszkodzenia, z jakich świadczeń korzysta, czy i kiedy otrzymał zapomogi lub pożyczki, data wejścia podania, o jaką pomoc się stara i w jakiej wysokości, cel tej pomocy, sposób załatwienia przez Wydział, rodzaj i wysokość przyznanej pomocy pieniężnej, data ostatecznego załatwienia sprawy, uwagi.

Minister (—) w. DAROWSKI.

(Wzór) załącznik do okólnika Nr. 201.

Urząd Wojewódzki
w ....
Starostwo w ....

Skrypt dłużny.

Ja niżej podpisany ....
inwalida wojenny, przyznaną mi przez Urząd Wojewódzki z kredytów Ministerstwa Pracy i Opieki Spo-

łecznej pożyczkę w sumie .... Mk. (słownie ....) przyjmuję i zobowiązuję się pożyczki tej użyć na ....
....

Nadto zobowiązuję się pożyczkę tę w sumie .... Mk. zwrócić do Izby Skarbowej na rachunek Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, wpłacając w ratach miesięcznyh po .... Mk. począwszy od dnia .... następne zaś raty będę spłacał dnia 1-go każdego po sobie następującego miesiąca aż do całkowitej spłaty pożyczki. Zarazem do czasu całkowitego zwrotu pożyczonej kwoty zobowiązuję się nie sprzedać jako też w inny sposób nie pozbawiać się na rzecz osób trzecich prawa własności bez każdorazowej zgody Wydziału Wojewódzkiego Pracy i Opieki Społecznej.

W razie nieuiszczenia którejkolwiek raty, Urzędowi Wojewódzkiemu przysługiwać będzie prawo ściągnięcia całkowitej pozostałej do spłacenia kwoty jednorazowo.

Sprawy cywilno-prawne, które mogą wyniknąć na tle niniejszego zobowiązania rozpatrywane będą przez Sąd w Siedzibie właściwego oddziału Prokuratorji Generalnej.

Podpis

....

.... dnia .... 1922. r.

(poświadczenie podpisu)

Za zwrot przez P. .... pożyczki, sposobem w terminach, powyżej przytoczonych, ręczymy solidarnie.

Podpisy świadków:

....

....

(Poświadczenie podpisów)

257.

L. 1621/IX.

Stanisławów, dnia 12. kwietnia 1922.

W sprawie zakładów zamkniętych korzystających z pomocy P. A. K. P. D.

Okólnik.

Do wszystkich Starostw w Województwie.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 4. kwietnia 1922 r. Nr. 1026/IX. poleca się Starostwu, aby najpóźniej do dnia 15. kwietnia b. r. nadesłało Województwu wykaz tych zakładów humanitarnych zamkniętych w tamtejszym powiecie, które korzystały z pomocy P. A. K. P. D. z podaniem ilości znajdujących się w nich dzieci oraz ilości porcji otrzymywanych przez te zakłady od P. A. K. P. D.

Ponieważ w niniejszem wypadku chodzi o kontynuowanie akcji dożywienia dzieci z kredytów państwowych którą z dniem 1. czerwca r. b. Polsko-amerykański Komitet Pomocy Dzieciom przestaje prowadzić z funduszów amerykańskich termin wyżej zakreślony musi być bezwarunkowo dochowany

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

III.

Ruch służbowy.

Pan Wojewoda zamianował komisarza powiatowego Dr. Włodzimierza Mihułowicza instruktorem stowarzyszeń przemysłowych w VIII stopniu służbowym.

Pan Wojewoda zamianował Ludwika Dauma prowizorycznym kancelistą w XI. stopniu służbowym i przeznaczył do służby w Stryju.

Pan Wojewoda przeniósł Jana Tabęckiego komisarza powiatowego z Żydaczowa do Kosowa i przeznaczył do służby w tamt. Starostwie.

Pan Wojewoda przeniósł prow. lekarza powiatowego Dr. Justyna Gelehrtera z Tłumacza do Peczeniżyna i przeznaczył do służby w tamt. Starostwie.

Pan Wojewoda przeniósł prowizorycznego lekarza powiatowego Dr. Stanisława Strzelichowskiego z Peczeniżyna do Tłumacza i przeznaczył do służby przy tamt. Starostwie.

Pan Wojewoda przeniósł w stan spoczynku oficjała kancelaryjnego przy Starostwie w Stanisławowie Rudolfa Jaworskiego.

IV.

Komunikaty i obwieszczenia.

Województwo Stanisławowskie
Wydział Prezydjalny.

L 3359/pr. ex 1922.

Stanisławów, dnia 12. kwietnia 1922.

Obwieszczenie.

Na zasadzie końcowego ustępu § 11. rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 18 września 1912. Dz. U. P. Nr. 191. ustanawiam taksę egzaminacyjną, przy egzaminach na kinooperatorów, w wysokości 1.500 Mk. dla członków komisji egzaminacyjnej nie wliczając w to kosztów użycia sali, aparatu projekcyjnego i prądu elektrycznego, których wysokość zatwierdzam do kwoty 800 Mk. dla każdego kandydata.

Koszta te poniesie każdy kandydat i ma je przedłożyć przed terminem na egzamina wyznaczonym. Egzamina odbywać się będą w sali kinoteatru „Warszawa“ w Stanisławowie przy ul. Lipowej L. 1.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

Województwo Stanisławowskie.

L. 2795/IIc ex 1922.

Stanisławów, dnia 7. kwietnia 1922.

Komunikat.

Według pisma Okręgowej Dyrekcji Poczt i Telegrafów we Lwowie z 24. marca 1922 r. L. 29757/IV. z dniem 15. kwietnia 1922, reaktywuje się pośrednictwo pocztowe (składnicę) o zwykłym zakresie działania w Jezierzanach p. Chocimierz.

Za Wojewodę:
Dr. SCHWARZ w. r.

Województwo Stanisławowskie.
Wydział Zdrowia Publicznego.

L. VI. 1290/22.

Stanisławów, dnia 10. kwietnia 1922.

Dr. Gracz radca wojewódzki w Toruniu wydał własnym nakładem książkę pod tytułem „Hygiena mięsa“, która głównie jest przeznaczona dla badaczy mięsa. Dzieło to jednakowoż może przesłużyć się i lekarzom powiatowym. O tem zawiadamia się lekarza powiatowego z tem, że cena wyż wspomnianego dzieła wynosi z przesyłką i opakowaniem 840 Mk.

Dziełko to można nabyć za pośrednictwem Pomorskiego Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia Publicznego

Za Wojewodę: Dr. GOŁĘBIOWSKI w. r.

Sprostowania.

W Dzienniku Urzędowym Województwa z dnia 15. marca 1922 r. Nr. 6. poz. 155. w okólniku z 22. lutego 1922. L. 593/VI. p. d. winno być: „dla lekarzy miejskich, gminnych i okręgowych w razie przeprowadzenia szczepienia w miejscu siedziby urzędowej .... 15 Mk.

Z drukarnii i litografji St. Chowańca w Stanisławowie.